

Ročník 1963

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 59

Vydána dne 29. prosince 1963

Cena

OBSAH:

105. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Protokolu o prodloužení platnosti Smlouvy o přátelství, vzájemné pomoci a poválečné spolupráci mezi Československou republikou a Svazem sovětských socialistických republik ze dne 12. prosince 1943
106. Vyhláška ministerstva zahraničního obchodu, kterou se vydává celní smluvní řád
Oznámení o vydání obecných právních předpisů
-

105

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 17. prosince 1963

o Protokolu o prodloužení platnosti Smlouvy o přátelství, vzájemné pomoci a poválečné spolupráci mezi Československou republikou a Svazem sovětských socialistických republik ze dne 12. prosince 1943

Dne 27. listopadu 1963 byl v Moskvě podepsán Protokol o prodloužení platnosti Smlouvy o přátelství, vzájemné pomoci a poválečné spolupráci mezi Československou republikou a Svazem sovětských socialistických republik ze dne 12. prosince 1943.

S Protokolem vyslovilo Národní shromáždění souhlas dne 4. prosince 1963 a prezident republiky jej ratifikoval dne 7. prosince 1963.

Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 10. prosince 1963.

Podle svého článku 2 Protokol o prodloužení platnosti Smlouvy o přátelství, vzájemné pomoci a poválečné spolupráci mezi Československou republikou a Svazem sovětských socialistických republik ze dne 12. prosince 1943 nabyl platnosti dne 10. prosince 1963.

České znění Protokolu se vyhláší současně.

David v. r.

P R O T O K O L

o prodloužení platnosti Smlouvy o přátelství, vzájemné pomoci a poválečné spolupráci mezi Československou republikou a Svazem sovětských socialistických republik ze dne 12. prosince 1943

Československá socialistická republika a Svaz sovětských socialistických republik,

potvrzující svoji důslednou politiku míru a vzájemně trvalé a těsné přátelské spolupráce,

majíce na zřeteli, že Smlouvou o přátelství, vzájemné pomoci a poválečné spolupráci ze dne 12. prosince 1943 převzaté závazky předpokládají společné úsilí směřující k zachování míru v Evropě,

zdůrazňující význam těchto závazků a vzájemné spolupráce v současné mezinárodní situaci, kdy nebezpečí narušení míru, o němž se hovoří ve Smlouvě, není odstraněno, a kdy síly, které rozpoutaly druhou světovou válku, jsou i v současné době hrozbou evropskému a světovému míru,

konstatující s uspokojením, že jeden ze dvou svrchovaných států, které vznikly na území bývalé Německé říše, socialistická Německá demokratická republika, jde cestou míru a je důležitým činitelem zajištění bezpečnosti v Evropě a odvrácení hrozby války,

v souladu se závazky, jež převzaly všechny členské státy Varšavské smlouvy,

řídíce se zásadami Charty Organizace spojených národů

a důsledně uplatňující lenínskou politiku mírového soužití států s různým společenským zřízením

dohodly se takto:

Článek 1

Platnost Smlouvy o přátelství, vzájemné pomoci a poválečné spolupráci mezi Československou republikou a Svazem sovětských socialistických republik ze dne 12. prosince 1943 se prodlužuje o dvacet let počínaje dnem uplynutí dvaceti-leté lhůty, na kterou byla tato Smlouva uzavřena, to jest dnem 12. prosince 1963.

Jestliže žádná z Vysokých smluvních stran neučiní rok před uplynutím této lhůty prohlášení, že si přeje Smlouvu vypovědět, zůstane tato v platnosti po dobu dalších pěti let a tak pokaždé, dokud jedna ze Stran neučiní prohlášení o vypovědi Smlouvy rok před uplynutím probíhajícího pětiletého období.

Článek 2

Tento Protokol podléhá ratifikaci a nabude platnosti dnem výměny ratifikačních listin, jež bude provedena v Praze v nejkratší možné době.

Protokol je sepsán ve dvou vyhotoveních, každé v českém a ruském jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Dáno v Moskvě dne 27. listopadu 1963.

Prezident

Československé socialistické republiky

A. Novotný v. r.

Předseda vlády

Československé socialistické republiky

J. Lenárt v. r.

Předseda Presidia Nejvyššího sovětu

Svazu sovětských socialistických republik

L. Brežněv v. r.

Předseda Rady ministrů

Svazu sovětských socialistických republik

N. Chruščov v. r.

106

VYHLÁŠKA

ministerstva zahraničního obchodu
ze dne 29. prosince 1963,
kteřou se vydává celní silniční řád

Ministerstvo zahraničního obchodu stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady podle § 54 písm. a) celního zákona č. 36/1953 Sb.:

Část první

§ 1

Základní ustanovení

V silniční dopravě ve styku s cizínou platí obecné celní předpisy,*) pokud v této vyhlášce není stanoveno jinak.

§ 2

Práva a povinnosti orgánů celní správy v silniční dopravě

(1) Při výkonu celní kontroly nesmí být silniční provoz rušen větší měrou než je nezbytně nutno.

(2) Orgány celní správy mohou na základě služebního příkazu celnice doprovázet dopravní prostředky na úseku mezi státními hranicemi a pohraniční celnicí a je-li nutno i na těch silnicích ve vnitrozemí, které navazují na celní cestu. Dopravce je povinen tento orgán doprovázeným vozidlem dopravit bezplatně na místo projednání zavazadel nebo zboží.

§ 3

Povinnosti zaměstnanců provozovatelů silniční dopravy

(1) Provozovatelé silniční dopravy a jejich zaměstnanci jsou povinni řídit se při celním projednání osob a zboží pokyny celních orgánů, dávat jim potřebná vysvětlení a umožnit jim nahlédnout do listin týkajících se přepravovaného zboží.

(2) Nemohou-li osoby, které dopravují zboží, provést pomocné práce při celním řízení (skládání, nakládání, vybalování a zabalování zboží aj.) vlast-

ními silnicemi, jsou povinny zaříditi jejich provedení na svůj náklad podle pokynů celnice.

(3) Zaměstnanci tuzemských provozovatelů silniční dopravy jsou dále povinni dbát zájmů celní správy. Zejména jsou povinni oznamovat celní správě porušení celních předpisů, které při provozu zjistí, a odstraňovat na upozornění celních orgánů závady, jež by mohly způsobit národohospodářské škody.

Část druhá

§ 4

Celní cesty

(1) Silniční dopravní prostředky mohou přestupovat státní hranice jen po celních cestách. Pro jednotlivé případy může však silniční celnice povolit v dohodě s příslušnými orgány ministerstva vnitřně přestup státních hranic mimo celní cestu.

(2) Pohraniční celnice může uložit osobám, které dopravují silničními vozidly zboží přes hranice (dále jen „dopravce“), aby při jízdě od celnice na místo určení, popřípadě při průvozu zboží tuzemskem, použily cesty stanovené celnicí, a to bez průtahu, bez změny nákladu a bez odbočení.

(3) Pohraniční celnice může, souhlasí-li příslušný orgán ministerstva vnitřně, povolit dopravci, aby zboží bylo pod celním dohledem na státních hranicích překládáno z cizozemských dopravních prostředků na tuzemské nebo naopak.

§ 5

Jízdní řády

Tuzemské i cizozemské dopravní podniky, které provozují pravidelnou hromadnou dopravu osob přes státní hranice silničními vozidly, jsou povinny upravit jízdní řád tak, aby celnice měla dostatek

*) Celní zákon č. 36/1953 Sb. a vyhláška č. 82/1961 Sb., kterou se provádí celní zákon.

času k provedení celního řízení. Jízdní řád a každou jeho změnu jsou povinny oznámit včas pohraniční celnici.

§ 6

Pracovní doba

(1) Silniční celnice stanoví pracovní dobu tak, aby vyhovovala potřebám dopravy. Je-li toho třeba, může být zavedena i nepřetržitá pracovní doba.

(2) Celnice, u nichž je zavedena nepřetržitá pracovní doba, jsou povinny provádět celní řízení týkající se cestujících a jejich zavazadel, která neobsahují zboží určené pro obchod, jakož i osob v pohraničním styku, v kterékoliv denní nebo noční době, a také ve dnech pracovního klidu, pokud je v této době prováděna též pasová kontrola. Rovněž jsou povinny na návrh celního účastníka neprodleně projednat zboží podléhající rychlé zkáze a živá zvířata.

§ 7

Zařízení silničních dopravních prostředků

(1) Silniční dopravní prostředky nesmějí mít tajné nebo nesnadno objevitelné prostory a schránky.

(2) Prostory nákladních silničních vozidel, určené pro přepravu zboží, musí být opatřeny zařízením umožňujícím přiložení celních závěr a musí být upraveny tak, aby po přiložení celních závěr nemohlo být zboží z nich vyňato ani jiné zboží do nich vloženo bez zanechání patrných stop.

(3) Obsahuje-li mezinárodní úmluva ustanovení o celní závěře u nákladních motorových vozidel, platí pro stavbu a zařízení vozidel stanovené podmínky.

§ 8

Celniště

Celniště určuje celnice se zřetelem na potřeby dopravy a na řádné provádění celní kontroly. Celništěm jsou zpravidla místnosti, skladiště a silniční plocha, určené k provádění celního řízení.

§ 9

Celní závěra

(1) Zboží, které je dopravováno silničním vozidlem a které podléhá celní kontrole, dá celnice zpravidla pod prostorovou nebo kusovou závěrou.

Počet a značky závěr vyznačí celnice v celních, popřípadě v přepravních dokladech.

(2) V případech, v nichž jsou podle mezinárodních smluv vzájemně uznávány celní závěry, nenahrazuje pohraniční celnice při vstupu cizozemské celní závěry, jsou-li neporušeny, a také zpravidla nesnímá vlastní závěry při výstupu. Sejmě-li cizozemskou nebo vlastní závěrou, nahradí ji závěrou novou.

§ 10

Zkažení, poškození nebo odcizení zboží během dopravy

Jestliže se zboží podléhající celní kontrole při dopravě zkažilo nebo poškodilo, nebo vzniklo-li podezření, že bylo odcizeno, je dopravce povinen zboží neprodleně dopravit k nejbližší celnici, která provede potřebná opatření. Není-li to možné, je dopravce povinen podat neprodleně hlášení příslušnému orgánu ministerstva vnitra, který vyrozumí nejbližší celnici.

§ 11

Havárie

(1) Dojde-li k havárii silničního vozidla, které je pod celní kontrolou, je držitel vozidla povinen, jestliže vozidlo není schopno další jízdy, oznámit to nejbližší celnici nebo orgánu ministerstva vnitra obdobně podle ustanovení § 10.

(2) Přenechá-li dopravce havarované motorové vozidlo bezplatně tuzemskému podniku oprávněnému obchodovat s motorovými vozidly nebo podniku oprávněnému ke sběru surovin, celnice clo nevyměří.

Část třetí

Dovoz

§ 12

Motorová vozidla

(1) Autobusy, včetně souprav autobusů s přívěsy, osobní automobily všech druhů včetně přívěsů, motorové tříkolky, motocykly, skútry a jiné druhy jednostopých motorových vozidel, jakož i speciální dopravní prostředky, jako ambulance, rozhlasová a televizní motorová vozidla, vozy pro veřejný rozhlas, pojízdné dílny, vyprošťovací vozy, závodní motorová vozidla a dodávkové kombinované vozy (SW) projedná pohraniční celnice do záznamního oběhu v tuzemsku s tím, že záznam vyznačí v cestovním dokladu držitele vozidla s uvedením státní poznávací značky motorového vozidla. Od

požadování jistoty za celní náhradu se upouští. Při zpětném výstupu potvrdí pohraniční celnice výstup vozidla rovněž v cestovním dokladu.

(2) Motorová vozidla, projednaná podle předchozího odstavce do záznamního oběhu, mohou zůstat v tuzemsku nejdéle půl roku.

(3) Držitel vozidla, jemuž byl při vstupu proveden záznam do cestovního dokladu a který se vrací jiným dopravním prostředkem (po železnici, letecky, jiným vozidlem), je povinen prokázat výstupní celnici, z jakých důvodů ponechal motorové vozidlo v tuzemsku (např. potvrzení o havárii, potvrzení celnice o zajištění vozidla, o vývozu vozidla). Jinak celnice cestujícího zadržel za účelem objasnění případu a k případnému zajištění celní náhrady. Cestující, který vstoupil s motorovým vozidlem a v jehož cestovním dokladu byl proveden o dovozu motorového vozidla záznam, je povinen v případě, že dovezeným motorovým vozidlem má z území ČSSR vystoupit jiná osoba, dostavit se s touto osobou k nejbližší celnici a dát si od ní potvrdit převedení záznamu o dovozu motorového vozidla.

(4) Ústřední celní správa může povolit, aby bylo používáno při přestupu státních hranic mezinárodních celních dokladů (triptyků nebo karnetů) pro tato silniční vozidla:

- a) nákladní automobily (dodávková auta, nákladní auta),
- b) jízdní soupravy tažných motorových vozidel s přívěsy a návěsy,
- c) speciální motorová vozidla se zařízením pro zvláštní dopravní úkony, manipulaci se zbožím a jiné účely, s výjimkou speciálních vozidel uvedených v odstavci 1.

Vydáváním těchto mezinárodních celních dokladů může ústřední celní správa pověřit československou organizaci motoristů.

(5) Ústřední celní správa může pro projednávání motorových vozidel v cestovním styku do záznamního oběhu v tuzemsku stanovit další úlevy, zejména u osob požívajících výsad a imunit v ČSSR.

(6) Motorová vozidla, která mají být projednána do volného oběhu v tuzemsku, poukáže pohraniční celnice příslušné vnitrozemské celnici.

§ 13

Náhradní součástky motorových vozidel

(1) Náhradní součástky dopravované vozidlem v přiměřeném množství propustí celnice bez cla jako příslušenství vozidla.

(2) Náhradní součástky zasílané dodatečně k opravě cizozemského motorového vozidla, které je v záznamním oběhu v tuzemsku a u něhož je třeba výměny součástek, se propustí na celní záznamku. Držitel vozidla je povinen při výstupu prokázat celnici potvrzením, že dovezené náhradní součástky byly vmontovány do vozidla.

§ 14

Pohonné látky

(1) Pohonné látky a mazací oleje v nádržích spojených s motorem vozidla jsou osvobozeny od cla.

(2) Celnice upustí od vybrání cla z pohonných látek dopravovaných na vozidle v rezervních nádobách, a to nejvýše: u nákladních a speciálních automobilů a autobusů — 80 l, u osobních automobilů — 20 l.

(3) Mazací oleje v rezervních nádobách propustí celnice bez cla v množství přiměřeném spotřebě za cesty.

§ 15

Jiné silniční dopravní prostředky

Silniční dopravní prostředky, které nejsou motorovými vozidly a kterých se užívá v cestovním styku a k dopravě zboží, se propouštějí do záznamního oběhu v tuzemsku bez návrhu celního účastníka a bez zvláštního řízení, a to na dobu, po kterou zůstanou dočasně v tuzemsku. U těchto dopravních prostředků celnice zpravidla upustí od požadování jistoty za celní náhradu.

§ 16

Zboží

(1) Při dovozu a průvozu zboží je dopravce povinen odevzdat celnici podepsaný seznam nákladu ve dvojnásobném vyhotovení. Celnice vyznačí na seznamu data projednání zboží; jedno vyhotovení seznamu si ponechá, druhé vrátí dopravci.

(2) Celnice je oprávněna vykonat prohlídku nebo namátkovou kontrolu zboží; prohlídku je povinna vykonat, jsou-li celní závěry porušeny nebo jsou-li pro to z hlediska zájmů celní správy jiné závažné důvody.

(3) Ústřední celní správa může povolit, aby při dovozu a průvozu zboží bylo používáno mezinárodních celních dokladů (např. karnet TIR).

§ 17

Zavazadla

Celní kontrola cestujících a prohlídka zavazadel se koná zpravidla ve vozidle. Nelze-li spolehlivě vykonat celní prohlídku ve vozidle nebo zjistí-li se v zavazadle zboží určené pro obchod nebo zboží, jehož dovoz je omezen nebo zakázán, je cestující povinen na vyzvání celních orgánů se odebrat se svými zavazadly do revizní místnosti. To platí i o cestujícím, který výkon celní prohlídky neodůvodněně zdržuje.

Část čtvrtá

V ý v o z

§ 18

Vozidla

[1] Motorová vozidla všech druhů, imatrikulovaná v ČSSR, s nimiž vystupují osoby bydlící v tuzemsku k dočasnému pobytu v cizině, projedná pohraniční celnice do záznamního oběhu v cizině tím, že záznam vyznačí v cestovním dokladu držitele vozidla a uvede v něm státní poznávací značku motorového vozidla, pokud nebyla již vyznačena orgánem vystavujícím cestovní doklad. Zpětný vstup vozidla potvrdí pohraniční celnice rovněž v cestovním dokladu. Držitel vozidla, který vystoupil do ciziny s motorovým vozidlem a vrací se jiným dopravním prostředkem, je povinen prokázat celnici důvod ponechání motorového vozidla v cizině.

[2] Motorová vozidla projednaná podle předchozího odstavce do záznamního oběhu v cizině, mohou tam zůstat nejdéle půl roku. Ústřední celní správa může pro čs. příslušníky přidělené k výkonu služby a práce v cizině stanovit jinou dobu pro návrat vozidla.

[3] Silniční dopravní prostředky, které nejsou motorovými vozidly, se propouštějí do záznamního oběhu v cizině obdobně jako při vstupu (§ 15).

§ 19

Zboží a zavazadla

[1] Při vývozu zboží je dopravce povinen odevzdat celnici podepsaný seznam nákladu. Bylo-li zboží projednáno k vývozu vnitrozemskou celnicí, přežkouší výstupní celnice celní závěry a doklady. Neshledá-li závad, propustí náklad do ciziny a potvrdí výstup zboží v seznamu nákladu a na vývozních dokladech. Seznam nákladu si ponechá.

[2] Celnice je oprávněna vykonat prohlídku nebo namátkovou kontrolu zboží; prohlídku je povinna vykonat, jsou-li celní závěry porušeny nebo jsou-li pro to z hlediska zájmů celní správy jiné závažné důvody.

[3] Zavazadla projedná celnice obdobně jako při dovozu (§-17).

Část pátá

Závěrečná ustanovení

§ 20

Zrušuje se vyhláška ministra zahraničního obchodu č. 150/1954 Ú. l. (č. 176/1954 Ú. v.), kterou se vydává celní silniční řád.

§ 21

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1964.

Ministr:

Hamouz v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRAVNÍCH PŘEDPISŮ

Ministerstvo dopravy

opatřením ze dne 7. prosince 1963 čj. 38 235/63-10/1

odložilo účinnost Tarifu silniční nákladní dopravy

registrovaného v částce 45 Sbírky zákonů ze dne 22. října 1963 s tím, že tarif nabude účinnosti dnem, který bude oznámen ve Sbírce zákonů.

Do té doby zůstává v platnosti vyhláška č. 214/1958 Ú. l. a vyhlášky Tarifního věstníku C 25/35/1960 a C 59/51/1962.

Ministerstvo financí

vydalo podle § 18 a 19 zákona č. 73/1952 Sb., o dani z obratu, výnos ze dne 22. prosince 1963, čj. 152/75 098/63, jímž **odsunulo účinnost výnosu ze dne 15. června 1963, čj. 152/35 000/63 o vydání prováděcích předpisů a sazebníku daně z obratu** (registrovaného v částce 37 Sbírky zákonů z r. 1963), na dobu, k níž nabudou účinnosti nové velkoobchodní ceny, tj. **k 1. dubnu 1964.**

Generální ředitel Státní banky československé

vydal na základě vyhlášky č. 142/1960 Sb., o poskytování provozních úvěrů a uplatňování sankcí, **směrnice generálního ředitele Státní banky československé ze dne 15. listopadu 1963, o poskytování provozních úvěrů zemědělským nákupním a zásobovacím podnikům, průmyslovým výrobnám krmiv a podnikům obchodu ovocem a zeleninou.**

Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1964.

Směrnice obsahují odchylky od vyhlášky č. 142/1960 Sb., určené pro poskytování provozních úvěrů zemědělským nákupním a zásobovacím podnikům, průmyslovým výrobnám krmiv a podnikům obchodu ovocem a zeleninou.

Do těchto směrnic je možno nahlédnout v ústředí a u všech poboček Státní banky československé.

Ministerstva těžkého strojírenství,

všeobecného strojírenství,

chemického průmyslu,

spotřebního průmyslu,

pallv a hutního průmyslu a rudných dolů

po dohodě se Státní plánovací komisí, ministerstvem financí a Státní arbitráží ČSSR vydala k provedení usnesení vlády ze dne 1. listopadu 1963 č. 935 pod č. 1/64

směrnice o organizaci a provádění výkupu nepotřebných spotřebitelských zásob.

Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1964.

Směrnicemi je nově upraveno organizování a provádění výkupu nepotřebných spotřebitelských zásob dosud nepoužitých výrobků vpředu uvedených ministerstev. Směrnice však neplatí pro

výkup zásob organizací zahraničního obchodu a vnitřního obchodu, nejde-li o zásoby pro vlastní materiálně technické zásobování těchto organizací. Na základě opatření hlavního arbitra Československé socialistické republiky, vydaného podle § 190 odst. 2 písm. b) zákona č. 69/1958 Sb., o hospodářských vztazích mezi socialistickými organizacemi, je směrnicemi upraveno uzavírání hospodářských smluv s některými odchylkami od cit. zákona a předpisů vydaných k jeho provedení.

Dosud platné směrnice ministerstev těžkého strojírenství, všeobecného strojírenství, chemického průmyslu a spotřebního průmyslu č. 1/63 se současně zrušují.

Do směrnice lze nahlédnout, popřípadě si je vyžádat u ministerstva těžkého strojírenství, Praha 1 — Na Františku 32, odbor všeobecně odbytový — odd. metodiky.

Ústřední správa geodézie a kartografie

vydala se schválením Státní plánovací komise výnos SPK ze dne 20. září 1963, č. 228 709/63]

doplňky a vysvětlivky k ceníku geodetických, topografických a kartografických prací.

Do těchto doplňků a vysvětlivek lze nahlédnout ve všech ústavech Ústřední správy geodézie a kartografie.

Objednávky vyřídí prodejna map Ústavu geodézie a kartografie v Praze-Karlíně, Šaldova 24.